

som det forudsættes i Lovforslaget, at det er et Borgmesterembede, som er forenet med Byfogedembedet, saa var det selvfølgelig den Mand, Regeringen beskikkede i Byfogedembedet, der samtidig hermed var udnævnt til Borgmester. Men saaledes er det ikke, og den Lønningslov, jeg citerede, forudsætter derfor Muligheden af, at Regeringen vilde have Vanskelighed ved i en By at finde en Mand, som vilde lade sig beskikke til Formand for Byraadet. For at Regeringen ikke skal komme i denne Vanskelighed, har Loven bestemt, at der er nogle, som i alt Fald ikke kunne sige nej, nogle, som ere pligtige dertil, hvis Regeringens Valg falder paa dem, og det er enhver Retsbetjent, som bor i den paa-gældende Købstad. At Regeringen hidtil stadig har beskikket Byfogeden til at være Byraadsformand, ja det er en Sag for sig; saaledes har Regeringen formodenlig anset det for mest praktisk og heldigt. Komme vi nu i den Omstændighed, saaledes som i Horsens, at Regeringen finder det mindre praktisk og heldigt at beskikke Byfogeden, fordi denne Mand i sit Byfogedembede allerede har saa meget at bestille, at han vilde blive overlæst med Arbejde, saa staaer det Regeringen fuldstændig frit for at vælge en anden Formand for Byraadet, altsaa at beskikke en anden Borgmester. Men naar der altsaa ikke her er Tale om at adskille to bestaaende Embeder, som for Tiden ere samlede paa een Haand, saaledes at hvert Embede fik sin Embedsmand, saa bliver Spørgsmaalet rent og klart, om der skal oprettes et nyt Embede og dertil udnævnes en ny Embedsmand. Jeg skal ogsaa der nøjes med at henvise til Betænkningen, idet Udvalgets Flertal ikke kan tiltræde et saadant Forslag. For det første fordi Oprettelsen af et saadant Embede ligger helt uden for Købstadkommunallovens Forudsætninger. Man er slet ikke gaaet ud fra, at der skulde oprettes et kongeligt Embede, man har kun givet Regeringen den Rettighed, at den kan beskikke den Mand, den finder bedst egnet til at være Leder og Formand for Byraadet. Ligeledes finder Flertallet, at det er lidet rimeligt, at Staten paatager sig forholdsvis betydelige Udgifter for enkelte Købstadkommuners rent kommunale Styrelse. Vi have de fem bestaaende Embeder og have senere faaet det ene til for Esbjerg, hvilken By i saa mange Retninger danner en Undtagelse. Men at Staten, fordi en Købstad er vokset, skal paatage sig Udgifter til dens rent kommunale Sty-

relse, det finder Flertallet ingen Rimelighed i. Det tager ogsaa her Hensyn til Konsekvenserne, idet de samme Fordringer da sikkert efterhaanden ville komme fra en Række Købstæder. Og selv bortset derfra, vil Udvalgets Flertal ganske særligt finde Tidspunktet i dette Øjeblik lidet egnet til saaledes at oprette et nyt Embede. Efter den bestaaende Lovgivning er det jo saaledes, at det er kun, indtil Rets- og Administrationsforholdene ere omordnede, at Regeringen har denne Bemyndigelse til at beskikke Formanden for Byraadet. Men vi staa jo dog nu rimeligvis lige foran Arbejdet paa en Retsreform, og helt bortset fra de øvrige Grunde, Flertallet har til at modsætte sig Oprettelsen af et saadant Embede, som ligger helt uden for, hvad man tænkte sig ved Købstadkommunallovens Vedtagelse, vil Tidspunktet være saa meget uheldigere, efter som der sammen med Retsreformen nødvendig maa ske en Omordning af de nuværende Forhold med Hensyn til Købstædernes Styrelse. Et Mindretal foreslaar at vedtage Loven. Jeg skal med Hensyn til de Argumenter, det ærede Mindretal fremfører, afvente mulige Bemærkninger, men skal i øvrigt foreslaa paa Flertallets Vegne, at denne Sag standse ved Vedtagelse af en Dagsorden, der lyder saaledes:

„I Betragtning af, at Udviklingen bør gaa i Retning af, at Byraadene selv vælge deres Formænd, samt af, at Embedet som Byfoged og Byskriver i Horsens vil blive omordnet ved Retsplejereformen, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

I Øjeblikket skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler Dagsordenen til det høje Tings Vedtagelse.

Høegh-Guldberg: Som Mindretal i Udvalget skal jeg tillade mig at gøre et Par ganske korte Bemærkninger, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til den Mindretalsbetænkning, jeg har tilladt mig at afgive. Der er i den ytre, at efter mit Skøn er det ganske vist ikke det Embede, hvor en Deling forekom mig mest paa-trængende. Det forekommer mig ikke i den Henseende at kunne staa Maal med f. Eks. Politimesterembedet i Aarhus, med Hensyn til hvilket Delingen har staaet paa Tingets Dagsorden fra 1894 til 1899. Det er et Embede, i hvilket Forretningerne ere tiltagne i disse 5 Aar med circa 200 pCt., og med Hensyn til hvilket selv Medlemmer af det ærede Flertal i denne Sal allerede i 1896 erkendte, at der forelaa en